

เรื่อง คําสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต^๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศข้อกำหนดเป็นคำสั่งซึ่งตัวแทนรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

สํ (๑) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คําสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๔

สํ (๒) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คําสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๙

สํ (๓) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คําสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐

สํ (๔) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คําสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๑

สํ (๕) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คําสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๔

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“พระราชบัญญัติ” หมายความว่า พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ พุทธศักราช ๒๕๘๖

“กฎกระทรวง” หมายความว่า กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕

“ประกาศกระทรวงการคลัง” หมายความว่า ประกาศที่รัฐมนตรีออกโดยอาศัยอำนาจ ตามพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวง

“เงินตรา” หมายความว่า เงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายในประเทศไทย

“เงินตราต่างประเทศ” หมายความว่า เงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายในประเทศอื่นใดนอกจากประเทศไทย และหมายความรวมถึงค่าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

สํ “ค่าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ” หมายความว่า เงินฝากคงเหลือในธนาคาร ตัวแลกเปลี่ยน เช็ค ตั๋วสัญญาใช้เงิน โทรเลขสั่งโอนเงิน หนังสือสั่งโอนเงินหรือธนาคาติ บรรดาที่จะพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ

“ปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ” หมายความว่า เงินตราต่างประเทศและเล็ดเตอร์ออฟเครดิต

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ฉบับพิเศษ ๓๗ ง/หน้า ๑๒/๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗

“เล็ดเตอร์ออฟเครดิต” หมายความว่ารวมตลอดถึงออธริตีทูเปอเชส และคำสั่งหรือเอกสารที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน และหมายความเฉพาะที่พึงจ่ายในต่างประเทศ

“หลักทรัพย์” หมายความว่า หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้ และใบรับฝากเงิน

“ตัวแทนรับอนุญาต” หมายความว่า ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต

“ธนาคารรับอนุญาต” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ

“บริษัทรับอนุญาต” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ ซึ่งมีธนาคาร

“ครอบครัว” หมายความว่าสามี ภรรยา ผู้สืบสันดาน และบุพการี

“ญาติพี่น้อง” หมายความว่า ผู้มีความสัมพันธ์กันทางเครือญาติ

“บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ” หมายความว่ารวมถึงสำนักงานสาขา และตัวแทนซึ่งอยู่นอกประเทศของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศด้วย และไม่หมายความรวมถึงสำนักงานสาขาและตัวแทนซึ่งอยู่ในประเทศของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรี หรือผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ภาค ๑

ความทั่วไปและหน้าที่ของตัวแทนรับอนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ตัวแทนรับอนุญาตต้องประกอบธุรกิจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศและคำสั่งของเจ้าพนักงาน

นอกจากที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ตัวแทนรับอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบพิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าพนักงานมีคำสั่งยกเว้นโดยเฉพาะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔ นิติบุคคลรับอนุญาตต้องดูแลให้ผู้ยื่นขอทำธุรกรรมเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งรายการในการทำธุรกรรมข้างต้นให้ถูกต้องและครบถ้วนตามที่เจ้าพนักงานกำหนดสำหรับธุรกรรมแต่ละประเภท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การทำธุรกรรมเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศที่กำหนดให้มีการยื่นขออนุญาตขอยกเว้น หรือขอฟ่อนผันต่อเจ้าพนักงานก่อนการทำธุรกรรม นิติบุคคลรับอนุญาตต้องดูแลให้ผู้ยื่นดำเนินการเกี่ยวกับการยื่นคำขอให้ถูกต้องและครบถ้วนตามที่เจ้าพนักงานกำหนดสำหรับธุรกรรมแต่ละประเภทนิติบุคคลรับอนุญาตต้องยื่นรายงานการทำธุรกรรมเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศต่อเจ้าพนักงานให้ถูกต้องและครบถ้วนตามที่เจ้าพนักงานกำหนดสำหรับธุรกรรมแต่ละประเภท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ ข้อ ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๕^๓ นิติบุคคลรับอนุญาตต้องตรวจและดูแลให้การแจ้งรายการ การยื่นคำขอและ การยื่นรายงาน สำหรับธุรกรรมแต่ละประเภท เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงประกาศ กระทรวงการคลัง ประกาศและคำสั่งของเจ้าพนักงาน ทั้งต้องรับผิดชอบว่าการกระทำใด ๆ ตามการ แจ้งรายการ คำขอ หรือรายงานดังกล่าวได้เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศและคำสั่งของเจ้าพนักงาน

ข้อ ๖^๔ ก่อนยื่นคำขอหรือรายงานต่อเจ้าพนักงานตามข้อ ๔ วรรคสองและสาม นิติบุคคลรับอนุญาตต้องดำเนินการดังนี้

(๑) ดูแลให้ผู้ยื่นคำขอลงลายมือชื่อในคำขอ และประทับตรา (ถ้ามี) ให้ถูกต้องและ ครบถ้วนตามแบบที่กำหนด

(๒) ลงลายมือชื่อและประทับตรารับรองในคำขอหรือรายงานแต่ละประเภทให้ ถูกต้องและครบถ้วนตามแบบที่กำหนด

ทั้งนี้ ในการลงลายมือชื่อ และประทับตราตามวรรคหนึ่ง สามารถใช้วิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลทางกฎหมายตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ข้อ ๗^๕ ก่อนทำธุรกรรมเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศกับผู้ยื่นขอทำธุรกรรม นิติบุคคลรับอนุญาตต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ยื่นประกอบการขอทำธุรกรรมข้างต้นตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้สำหรับธุรกรรมแต่ละประเภท โดยเมื่อตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าเอกสารหลักฐานนั้น แท้จริง ถูกต้องครบถ้วนและเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้แล้ว ให้นิติบุคคลรับอนุญาตออก หลักฐานประกอบการทำธุรกรรมข้างต้นให้แก่ผู้ยื่นขอทำธุรกรรม ภายหลังจากรับทำธุรกรรมกับบุคคล นั้นแล้ว และให้ถือว่าหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมที่ออกโดยนิติบุคคลรับอนุญาตดังกล่าวเป็น หลักฐานรับรองว่านิติบุคคลรับอนุญาตได้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารหลักฐานนั้นแล้ว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามรูปแบบ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมที่เจ้า พนักงานกำหนด

ข้อ ๘ ตัวแทนรับอนุญาตต้องจัดทำและส่งรายงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เจ้า พนักงานกำหนด

ภาค ๒
พิธีการรับเงินตราต่างประเทศ

^๓ ข้อ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ อนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

^๔ ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ อนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

^๕ ข้อ ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ อนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

ข้อ ๙^๖ เมื่อได้รับเงินตราต่างประเทศในนามของบุคคลใด นิติบุคคลรับอนุญาตต้อง
แจ้งให้บุคคลนั้นทราบ และแจ้งด้วยว่าต้องขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นกับนิติบุคคลรับ
อนุญาตรายหนึ่งรายใดภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

ข้อ ๑๐^๗ ในการรับซื้อหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ นิติบุคคลรับอนุญาตต้อง
จัดให้ผู้ยื่นขอทำธุรกรรมแจ้งรายการในการทำธุรกรรมและยื่นเอกสารหลักฐานตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่เจ้าพนักงานกำหนดไว้ในแต่ละวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องและครบถ้วน^๘

ในการรับซื้อหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหรือเมื่อนิติบุคคลรับอนุญาตรับซื้อ
หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแล้ว ให้นิติบุคคลรับอนุญาตปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด

(วรรคสาม)^๙ (ยกเลิก)

ภาค ๓

พิธีการขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ข้อ ๑๑^{๑๐} นอกจากกรณีตามข้อ ๑๓ ในการขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ นิติบุคคลรับอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้ผู้ยื่นขอทำธุรกรรมแจ้งรายการในการทำธุรกรรมและยื่นเอกสารหลักฐาน
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เจ้าพนักงานกำหนดไว้ในแต่ละวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องและครบถ้วน

(๒) ตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าเอกสารหลักฐานนั้นแท้จริงและถูกต้องครบถ้วนและ
เป็นการซื้อ หรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่แจ้งไว้

(๓) ขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ออกหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมให้แก่ผู้ยื่นขอทำธุรกรรมโดยถือเป็น
หลักฐานแสดงว่านิติบุคคลรับอนุญาตได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานนั้นจนเป็นที่พอใจแล้ว และเก็บ
รักษาหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมและเอกสารหลักฐานนั้นไว้ตามระยะเวลาและรูปแบบที่เจ้า
พนักงานกำหนดเพื่อให้เจ้าพนักงานตรวจสอบเมื่อต้องการ

(๕) เมื่อนิติบุคคลรับอนุญาตขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแล้ว ให้ปฏิบัติ
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด

^๖ ข้อ ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ
อนุญาต (ฉบับที่ ๗)

^๗ ข้อ ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ
อนุญาต (ฉบับที่ ๙)

^๘ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคล
รับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

^๙ ข้อ ๑๐ วรรคสาม ยกเลิกโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคล
รับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๐)

^{๑๐} ข้อ ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ
อนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

ข้อ ๑๒^{๑๑} ในการขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตขายหรือแลกเปลี่ยนได้ไม่เกินวงเงินที่เจ้าพนักงานกำหนดซึ่งต้องไม่เกินวงเงิน ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อลงทุนหรือให้กู้ยืมแก่กิจการที่ต่างประเทศที่ไม่ได้ประกอบธุรกิจซื้อขายหลักทรัพย์ต่างประเทศ ดังนี้

(ก) การส่งเงินโดยนิติบุคคลเพื่อลงทุนในกิจการที่ต่างประเทศโดยจัดตั้งหรือเข้าร่วมลงทุน โดยให้มีสัดส่วนการถือหุ้นหรือมีส่วนเป็นเจ้าของตามที่เจ้าพนักงานกำหนด หรือเพื่อลงทุนหรือให้กู้ยืมแก่กิจการในเครื่องที่ต่างประเทศที่อยู่ในเครื่องเดียวกันกับผู้ซื้อหรือแลกเปลี่ยนไม่จำกัดจำนวน เว้นแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดวงเงิน

(ข) การส่งเงินโดยนิติบุคคลเพื่อให้กู้ยืมแก่กิจการที่ต่างประเทศที่นอกเหนือจาก (ก) เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่เกินปีละห้าสิบล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด

(ค) การส่งเงินโดยบุคคลธรรมดาเพื่อลงทุนในกิจการที่ต่างประเทศโดยจัดตั้งหรือเข้าร่วมลงทุน โดยให้มีสัดส่วนการถือหุ้นหรือมีส่วนเป็นเจ้าของตามที่เจ้าพนักงานกำหนด หรือเพื่อให้กู้ยืมแก่กิจการที่ได้จัดตั้งหรือเข้าร่วมลงทุนดังกล่าว หรือเพื่อลงทุนหรือให้กู้ยืมแก่กิจการในเครื่องที่ต่างประเทศของกิจการดังกล่าว ไม่จำกัดจำนวน เว้นแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดวงเงิน

ทั้งนี้ การลงทุนหรือให้กู้ยืมตาม (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด

(๒) เพื่อส่งเงินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของคนไทยที่ย้ายถิ่นฐานไปพำนักอยู่ต่างประเทศเป็นการถาวร เป็นจำนวนไม่เกินปีละหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อผู้รับแต่ละราย

(๓) เพื่อส่งเงินมรดกให้แก่ผู้รับมรดกซึ่งมีถิ่นพำนักถาวรในต่างประเทศเป็นจำนวนไม่เกินปีละหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อผู้รับแต่ละราย

(๔) เพื่อส่งไปให้ครอบครัวหรือญาติพี่น้องซึ่งมีถิ่นพำนักถาวรในต่างประเทศเป็นจำนวนไม่เกินปีละหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อผู้รับแต่ละราย

(๕)^{๑๒} เพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ในต่างประเทศ ซื้อสิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์ในต่างประเทศหรือชำระค่าใช้จ่ายในการตกแต่งอสังหาริมทรัพย์ในต่างประเทศอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันเป็นจำนวนไม่เกินปีละห้าสิบล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อราย

(๖) เพื่อบริจาคให้แก่สาธารณประโยชน์เป็นจำนวนไม่เกินปีละหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อราย

(๗) เพื่อซื้อหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น หรือสิทธิที่จะซื้อหุ้นของบริษัทในเครื่องเดียวกันที่ต่างประเทศในลักษณะที่เป็นการให้สวัสดิการแก่พนักงานเป็นจำนวนไม่เกินปีละหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อราย

ข้อ ๑๓^{๑๓} ในการขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในกรณีดังต่อไปนี้

^{๑๑} ข้อ ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๙)

^{๑๒} ข้อ ๑๒ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๐)

(๑) เพื่อซื้อหลักทรัพย์ในต่างประเทศ

(๒) เพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๒ หรือเพื่อฝากตามข้อ ๑๔ แต่เกินวงเงินที่กำหนด หรือไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด

(๓) เพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่เจ้าพนักงานกำหนดให้ต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน

ให้นิติบุคคลรับอนุญาตยื่นขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด

ข้อ ๑๓ ทวิ^{๑๔} ในการขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราเงินตราต่างประเทศเพื่อลงทุนใน

หลักทรัพย์ต่างประเทศโดยผู้ลงทุนหรือบุคคลอื่นตามที่เจ้าพนักงานกำหนด ให้นิติบุคคลรับอนุญาตขายหรือแลกเปลี่ยนได้โดยไม่จำกัดจำนวน เว้นแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดวงเงิน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ข้อ ๑๓ ตริ^{๑๕} ในการขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อลงทุนใน

หลักทรัพย์สกุลเงินตราต่างประเทศตามที่เจ้าพนักงานกำหนด ซึ่งออกและจำหน่ายในประเทศ โดยผู้ลงทุนหรือบุคคลอื่นตามที่เจ้าพนักงานกำหนด ให้นิติบุคคลรับอนุญาตขายหรือแลกเปลี่ยนได้โดยไม่จำกัดจำนวน เว้นแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดวงเงิน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ข้อ ๑๓ จัตวา^{๑๖} (ยกเลิก)

ภาค ๔

พิธีการเกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก

ข้อ ๑๔^{๑๗} นอกจากเจ้าพนักงานมีคำสั่งยกเว้นไว้หรือประกาศกำหนดวงเงินในแต่ละกรณีไว้เป็นอย่างอื่น ในการรับเงินตราต่างประเทศเข้าบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าเงินตราต่างประเทศที่จะรับเข้าบัญชีนั้นเป็นเงินที่ได้รับมาจาก

^{๑๓} ข้อ ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ

อนุญาต (ฉบับที่ ๖)

^{๑๔} ข้อ ๑๓ ทวิ ซึ่งเพิ่มโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ

อนุญาต (ฉบับที่ ๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๙)

^{๑๕} ข้อ ๑๓ ตริ เพิ่มโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ

อนุญาต (ฉบับที่ ๙)

^{๑๖} ข้อ ๑๓ จัตวา ยกเลิกโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ

อนุญาต (ฉบับที่ ๑๐)

^{๑๗} ข้อ ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับ

อนุญาต (ฉบับที่ ๑๐)

ต่างประเทศหรือเป็นเงินที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศซื้อ แลกเปลี่ยน หรือกู้ยืมจากนิติบุคคลรับอนุญาตและให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นเงินอันเกิดจากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศ ให้รับฝากได้ตามจำนวนที่ขอนำฝากเว้นแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดวงเงิน

(๒) กรณีเป็นเงินที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศซื้อ แลกเปลี่ยน หรือกู้ยืมจากนิติบุคคลรับอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้

(ก) รับฝากเงินตราต่างประเทศไม่เกินจำนวนที่ผู้ฝากยื่นเอกสารที่แสดงว่ามีภาระผูกพันที่จะต้องชำระเงินตราต่างประเทศให้แก่บุคคลในต่างประเทศหรือนิติบุคคลรับอนุญาต เว้นแต่เจ้าพนักงานจะกำหนดวงเงิน

(ข) รับฝากเงินตราต่างประเทศที่ผู้ฝากไม่สามารถแสดงว่ามีภาระผูกพัน โดยยอดเงินฝากรวมทุกบัญชีและทุกสกุลของผู้ฝากต้องมีจำนวนไม่เกินห้าล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด

ในการรับฝากเงินตราต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง นิติบุคคลรับอนุญาตต้องจัดให้ผู้ยื่นขอทำธุรกรรมแจ้งรายการในการทำธุรกรรมให้ถูกต้องและครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด ทั้งนี้ ในการรับฝากเงินตราต่างประเทศหรือเมื่อนิติบุคคลรับอนุญาตรับฝากเงินตราต่างประเทศแล้ว ให้นิติบุคคลรับอนุญาตปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด^{๑๔}

ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจกำหนดให้นิติบุคคลรับอนุญาตรับเงินอันเกิดจากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศเข้าบัญชีรวมกับเงินที่ซื้อ แลกเปลี่ยน หรือกู้ยืมจากนิติบุคคลรับอนุญาตตาม (๒) ได้โดยให้ถือปฏิบัติตาม (๒) (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕^{๑๕} นอกจากกรณีที่เจ้าพนักงานมีคำสั่งยกเว้นไว้ นิติบุคคลรับอนุญาตจะต้องให้ถอนเงินตราต่างประเทศจากบัญชีเงินฝากได้เพื่อชำระเงินให้แก่บุคคลในต่างประเทศตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวในข้อ ๑๑ หรือเพื่อชำระคืนต้นเงินกู้ หรือดอกเบี้ยให้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต หรือเพื่อขายให้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต

ในการถอนเงินตราต่างประเทศจากบัญชีเงินฝากเพื่อวัตถุประสงค์ที่กล่าว นิติบุคคลรับอนุญาตต้องจัดให้ผู้ยื่นขอทำธุรกรรมแจ้งรายการในการทำธุรกรรมสำหรับการถอนเงินตราต่างประเทศให้ถูกต้องและครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เจ้าพนักงานกำหนด และให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑

ในการถอนเงินตราต่างประเทศจากบัญชีเงินฝากเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๓ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตจัดให้ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เจ้าพนักงานพิจารณาเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานแล้วให้นิติบุคคลรับอนุญาตปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓

^{๑๔} ข้อ ๑๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

^{๑๕} ข้อ ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

ข้อ ๑๖^{๒๐} นอกจากกรณีที่เจ้าพนักงานมีคำสั่งยกเว้นไว้ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตรับเงินบาทเข้าบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เงินบาทค่าของเงินตราต่างประเทศที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ
- (๒) เงินบาทที่โอนมาจากบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศบัญชีอื่น
- (๓) เงินบาทที่จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๑ ยกเว้นเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๒ (๑) และมีค่าใช้จ่ายที่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศเฉพาะนิติบุคคลได้รับการเสนอขายหลักทรัพย์ หรือ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหลักทรัพย์ของตนซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การรับเงินบาทเข้าบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศตามวรรคหนึ่ง นิติบุคคลรับอนุญาตต้องเรียกให้ผู้ฝากยื่นเอกสารหลักฐานตามที่เจ้าพนักงานกำหนด และเก็บเอกสารหลักฐานนั้นไว้ตามระยะเวลา และรูปแบบที่เจ้าพนักงานกำหนดเพื่อให้เจ้าพนักงานตรวจสอบเมื่อต้องการ^{๒๑}

การรับเงินบาทที่จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๑๓ เข้าบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตจัดให้ผู้ขอยื่นคำขอพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้เจ้าพนักงานพิจารณา เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้นิติบุคคลรับอนุญาตปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนดตามข้อ ๑๓

ในการถอนเงินจากบัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศเพื่อซื้อเงินตราต่างประเทศ ให้นิติบุคคลรับอนุญาตขายเงินตราต่างประเทศได้

ภาค ๕

พิธีการเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินตราต่างประเทศ

ข้อ ๑๗ ตัวแทนรับอนุญาตจะให้กู้ยืมเงินตราต่างประเทศแก่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศในขณะใดขณะหนึ่งรวมทั้งสิ้นได้ไม่เกินห้าล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดวันแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ข้อ ๑๘^{๒๒} การให้กู้ยืมเงินตราต่างประเทศในกรณีอื่น ๆ นอกจากที่ระบุในข้อ ๑๗ ให้นำความในภาค ๓ และภาค ๔ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

^{๒๐} ข้อ ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๘)

^{๒๑} ข้อ ๑๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)

^{๒๒} ข้อ ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๖)

ข้อ ๔ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๙)^{๓๓}
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๖ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด แล้วแต่กรณี ก่อนที่ประกาศนี้จะมีผลใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และให้เจ้าพนักงานเสนอการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการหลักเกณฑ์และเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข แล้วแต่กรณี ต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๗ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๐)^{๓๔}

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ ๑๑)^{๓๕}

ข้อ ๗ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนพิเศษ ๖๔ ง/หน้า ๑๘/๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖

^{๓๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๑๔๔ ง/หน้า ๕/๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

^{๓๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนพิเศษ ๒๕๕ ง/หน้า ๓๒/๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

